

Van den Ridder Constantijn
Huygens.

Mijn' Heer,

Verlijffend van brijten verdracht,

ben ick bevolkoomt met het bankot,

dat daar op gemaekt is; door Ed. Exce.

gunttig schrijven, braef format, latijnsch ^{of} Dierck,

wel worden van de ander vervuld, endt dien alle,

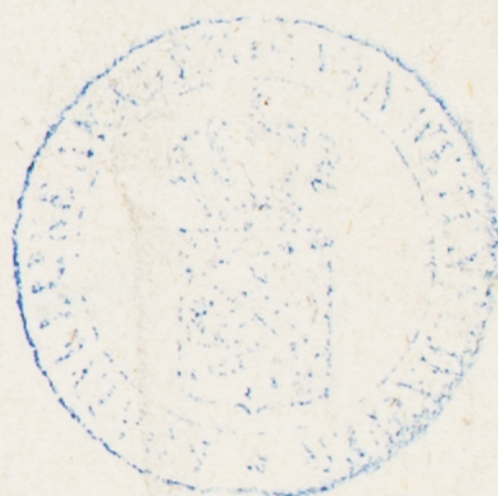
smakelijcken brief van den Heer Barthe: loka,

hormyon soo nad mijnen mond, als laregt,

lykt mij felden voor de wus komen. Ed.

wolondt mijn' eigen' armot, endt des te

min' fucht, niet om medd' wrijfend den jon,

gen grooten metfolaer voor apperman te dienen,
wel ik wat stonden bij de brijst geraept,
die niet lustelyk te overwerpen sijn; hoewel
mij die van David zonder overgaf dunkt,
en bij dat waer te passen, oft hij daerhad get,
waffen waer. In 4 maanden van 4 mijnd, ben
ik gekomen tot sekonden 3 wijend aenflagh op
Blissingen, van het tegenbeloijdt deswelken D. E.
Geste. Geer Wader 13. 9. sijn deel geseet heeft
met sekonden vord gijfelard, tot London, int
het eind van den Ambassadeur Don Bernardus
van Mendoza. Over d' omstandigheden van dat
bedrijf, daer sonder twijfel een vinyerd bezen,
dieheit toebehoort heeft, waer, in mijnem sin, wel
te

Eindelijk werd gestapt, van de Schrijver die
 ik aanroep. Verhalven, indien v. D. D. D.
 mij een ijfijste bevelid hande helpen, ik
 mocht mij beloon, dat de sijnde van sulken
 diamant, de splintend van enkel glas, waarmede
 mijn' brabbelingen sijf meenen mooi te maek,
 ken, ten minsten bij geen heel slecht komend
 voor gladboek soude doen doorgaen. De juwe

Bartens is buosig met het ~~soet~~ ^{nest op Jan, kerstijde} ~~inwend~~ jaar,
 die stief ~~aan~~ ^{op d'ijfendelij wijze} ~~aan~~ ^{AB}
~~aan~~ ~~indoken~~ is ons geboren. Een heest
 gesongen, nocht te stellen, die d'oorde knellen
~~met eenig is het een deintid soe weflet~~

~~dat op d'ijfendelij wijzen gesongen is, nocht te~~
~~wezen, die de oorde knellen. Op zater,~~

dagh der wefde wefde sal de grootde school wead,

gen van zijn bandeloofde widd doorpukt met
veerigt weinon. Dooft dookheit, en de sinnen
weijontien in aendacht en oetmoedt, gebieden hem,
lijnd gebidoniffen t' waer E. G. G. te beend,
len van den babbulbeck deover poud, did t' quaet ge,
noog met sieg self dooft, om int te staemelen
t' kleuofted deel der onderdaenigheit en verbidd,
nib, waarmodeet swanger gart, vudd van de,
welke, bij mangol van kraecht, wrooft nimmer
welkomentlije te fullen geloggen,

Mijn' Groot, t' Gert van

W. E. G. G.

Overpliffen gaandvieren

Mijn' outroep van t' stuck
van d' liffingen noog ick sie,
bij, op dat W. E. G. G. te
kintor spoud, vaat mij is
outbrekoud.

J. C. Gooft.

Uyt Amsterdam 10⁷ van Winter,
maent, 1636.